

numurā:

- ⇒ Vai jūs ir sakodis suns?(2. lpp.)
- ⇒ Atmiņas ir trauša matērija (3. lpp.)
- ⇒ 19. aprīlī visi uz basketbolu! (4. lpp.)

DOMES ZIŅAS

Parādnieku saraksts 1.03.97.

- 1."Budeskalni" - Ls 22 468,20 -
2. Valsts Salaspils namu pārvalde - Ls 15 304,21-
3. SIA "Salaspils celtnieks" - Ls 19 054,84 -
4. Dzelzeļa namu pārvalde - Ls 1 611,75 -
5. Dzīvojamā māja Meža 7 - Ls 599,86 -
6. Dzīvojamā māja Enerģētiķu 7 (viena sekcija) -Ls 210, 86 -
7. Botāniskais dārzs - Ls 7 690, 25 -
8. Bioloģijas institūts (veikals) - Ls 719,93 -
9. Fizikas institūts - Ls 1 956,77 -
10. Neorganiskās ķīmijas institūts - Ls 1 502, 59 -
11. Pirts "Lonniņa" - Ls 398,72 -
12. ZBK "Pilastrs" - Ls 213,41-
13. Salaspils patērētāju b-ba - Ls 221,49 -
14. a/s "Pļavnieki JSTS" - Ls 1 739,12 -
15. SIA "Rekuz" - Ls 135,64 -

LĒMUMS Nr.111

Par neproduktīvo dzīvnieku reģistrācijas un turēšanas noteikumiem 30.03.1995.

Dome nolēma:

1. Apstiprināt iedzīvotājiem piederošo suņu un kaķu reģistrācijas pagaidu noteikumus Salaspils pilsētā ar lauku teritoriju.
2. Neproduktīvo dzīvnieku uzskaiti, reģistrāciju un vakcināciju uzdot veikt Salaspils veterinārārstam A.GRASIM.

Domes priekšsēdētājs
J.Putniņš

PAGaidu NOTEIKUMI SUŅU UN KAĶU TURĒŠANAI SALASPILĪ

1. Vispārējie noteikumi.

- 1.1. Suņus un kaķus Salaspilī fiziskām un juridiskām personām atļauts turēt šo noteikumu paredzētajā kārtībā.
- 1.2. Pašvaldības ir tiesīgas ierobežot vai aizliegt suņu un kaķu turēšanu, kā arī regulēt maksimālo suņu un kaķu skaitu vienā dzīvoklī vai mājā, ja tas nepieciešams, lai aizsargātu iedzīvotāju tiesības un likumīgās intereses.
- 1.3. Pašvaldības var atļaut turēt suņus un kaķus:
  - 1.3.1. ēkas vai atsevišķa dzīvokļa īrniekiem, ja ir īpašnieka rakstiska atļauja;
  - 1.3.2. dzīvokļos, kuros mīt vairākas ģimenes - tikai ar visu pilngadīgo dzīvokļu iemītnieku rakstisku piekrišanu.
- 1.4. Suņu un kaķu reģistrāciju veic pilsētas un pagastu pašvaldības, izsniedzot LR vienota parauga numurētus reģistrācijas žetonus suņiem un kaķiem. Jaunieģutie suņi un kaķi reģistrējami divu nedēļu laikā. Kucēni un kaķēni jāreģistrē līdz trīs mēnešu vecumam.
- 1.5. Nekustamā īpašuma saimniekiem piederošos objektos un teritorijās nedrīkst pieļaut klaiņojošo (klejojošo) suņu un kaķu uzturēšanos vai barošanu.
- 1.6. Dzīvnieka īpašnieks ir materiāli atbildīgs par dzīvnieka nodarītajiem kaitējumiem Civillikumā noteiktajā kārtībā.
- 1.7. Atkārtotu pārkāpumu gadījumā dzīvnieks var tikt īpašniekam piespiedu kārtā atņemts.
- 1.8. Salaspils pašvaldība nosaka vietējo nodevu apmērus un atvieglojumus suņu un kaķu īpašniekiem.
- 1.9. Suņu un kaķu vakcināciju drīkst veikt tikai licencēti veterinārārsti, kuri noslēguši līgumu ar rajona veterinārajām pārvaldēm.
- 1.10. Par suņu un kaķu turēšanas noteikumu neievērošanu, vainīgās personas pašvaldības apstiprinātajos saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā saucamas pie administratīvās atbildības.

2. Suņu un kaķu īpašnieku pienākumi.

- 2.1. Reģistrēt suņus un kaķus. Nodrošināt, lai suņiem un kaķiem atrodoties ārpus mājām (telpām, pagalmiem) būtu kaklasiksna ar tai piespīrinātu reģistrācijas žetonu.

(turpinājums 2. lpp.)

ZEMNIEKU KUSTĪBA

AICINA MAINĪT VĒLĒŠANU LIKUMU

26. martā tika izveidota **ropažnieku kustības Rīgas rajona iniciatīvas grupa**. Grupas mērķis ir panākt grozījumus Saeimas vēlēšanu likumā, lai deputātus būtu iespējams ievēlēt mažoritāri - balsojot nevis par partijām, bet par konkrētiem deputātu amata kandidātiem.

Lai īstenotu šo priekšlikumu, **ropažnieku grupa gatavojas uzsākt parakstu vākšanas akciju**. Tās laikā ir jāsavāc 10.000 parakstu, lai varētu iesniegt priekšlikumu prezidentam, kuram tas bez grozījumiem jāiesniedz izskatīšanai Saeimā.

Pagaidām nav zināma kārtība, kādā notiks parakstu vākšana.

Kustības sanāsmē Salaspils

domes konferenču zālē piedalījās 78 cilvēki, galvenokārt Rīgas rajona pašvaldību vadītāji un zemnieki.

Grupa izsūtījusi vēstules visiem pašvaldību vadītājiem, to skaitā arī Salaspils mēram Jurim Putniņam, kurš ir gatavs atbalstīt parakstu vākšanas akciju.

"Es to, cik spēšu, atbalstīšu, jo cilvēkiem ir jābūt maksimālai iespējai izpaust savu gribu," - sacīja J. Putniņš.

Tomēr Putniņa kungam ir iebildumi pret to priekšlikuma punktu, kas paredz, ka partijas savus kandidātus varēs izvirzīt tādā gadījumā, ja tās atbalstīs 300 cilvēku, bet vēlēšanu apvienības - ja tās atbalsta 500 cilvēku.

"Te ir liela pretruna, jo partijas nav populāras. Tās ir piešmākušas cilvēkus," - uzskata J. Putniņš.

Domes priekšsēdētājs apsvēra iespēju, ka parakstīšanās varētu notikt bāriņtiesā, jo katram parakstam ir nepieciešams notāra apstiprinājums. Tomēr viņš aicināja organizēt parakstīšanos arī iestādēs, kurās ir liels cilvēku pieplūdums.

"Mēs negribam, lai vēlētajiem varā būtu tikai ejot pie [vēlēšanu] urnām," - organizācijas saietā sacīja Aleksandrs Lielmežs, Mālpils pagasta priekšsēdētājs un viens no **ropažnieku kustības aktivistiem**.

Jānis VANAGS

ATKAL KONKURSS!

LAIKKRAKSTS "SALASPILS VĒSTIS" UN SALASPILS UZŅĒMĒJU APVIENĪBA RĪKO KONKURSU

"SALASPILS LABĀKĀ/AIS PĀRDEVĒJA/S"!

Konkurss risināsies 2 kārtās:

- **1. kārtā** tiek aicināts piedalīties ikviens Salaspils iedzīvotājs - "Salaspils Vēstis" publicē aptaujas anketu, kuru aizpilda IK-VIENS pircējs un nosauc savu izvēlēto kandidātu "PIRCĒJA SIMPĀTIJAS" titulam. Visas aptaujas

anketas piedalās anketu konkursā, kuru vērtēs laikraksta "Salaspils Vēstis" redakcijas darbinieki, bet labāko anketu autoriem būs iespēja iegūt simpātiskas balvas!

- **2. kārtā** piedalās TIKAI veikalu izvirzīti pārstāvji, kuri par "Salaspils labākā pārdevēja/s"

nosaukumu sacentīsies profesionālā konkursā, kas notiks maija vidū. Konkurss risināsies Salaspils pārdevēju profesionālo svētku vakara laikā. Titula "Salaspils labākā/ais pārdevēja/s" īpašniece/ks saņems *Salaspils uzņēmēju apvienības* sarūpētu balvu. □

Aptaujas anketa konkursam "PIRCĒJA SIMPĀTIJA"

Manuprāt, Salaspils labākā/ais pārdevēja/s ir .....

kura/š strādā veikalā .....

Iesakām pārdevēju novērtēt pēc šādiem kritērijiem:

1/ apkalpošanas kultūra;

2/ apkalpošanas ātrums;

3/ preču izvietojums, pārskatāmība;

4/ precizitāte savā darbā.

Mani ieteikumi konkrētam pārdevējam:

.....

.....

.....

.....

Anketas iesūtītāja vārds, uzvārds.....

adrese, tālruna numurs .....

Anketas iesūtāmas laikraksta "Salaspils Vēstis" redakcijā,
Līvzemes ielā 8, 310. kabinetā LĪDZ 30. APRĪLIM!
Tālr. uzziņām 43159.

Svarīga ziņa no Salaspils lauku teritorijas!

"SV" slepenais aģents ziņoja, ka 2. aprīlī, ap plkst. 12:00 viņš, no savas mājas veroties, pamanījis kaimiņu, zemnieku Brunovsku, laukos vēl šopavas ar traktoru un kultivatoru izbraucis uz lauka un uzsācis PAVASARA LAUKU DARBUS. AR TO ARĪ APSVEICAM!

SV

ATMIŅAS KĀ SAPNIS

Toreiz vēl nebija ne Rīgas HES, ne arī tās milzīgās ūdenskrātuves, ko tagad mēdz dēvēt par Salaspils jūru. Šo ūdeņu plašumi tagad slēpj daļu Salaspils ar visu tās vēsturi. Un, tāpat kā mūsdienu *vidusmēra* latvietim neko daudz neizsaka tāds unikāls dabas veidojums kā Pļaviņu varenās spēkstacijas būvniecības rezultātā pazudinātais Staburags, daudziem salaspilniešiem neko neizsaka māju nosaukumi: *Cerīņi, Laukakmeņi, Dakteri un Vecā skola*, kā arī vēl citi, kas saglabājušies vienīgi šo māju saimnieku, iedzīvotāju, skolotāju un skolnieku atmiņās. Ne mazums šo cilvēku mīt jau aizsaulē.

Ar atmiņām ir līdzīgi kā ar sapņiem. Tās nevar būt objektīvas, hronoloģiski precīzas un, īsi sakot, atmiņas nav vēstures fakti. Laika gaitā mainās cilvēka attieksme pret šiem notikumiem, kaut kas

tiem, kuriem esmu jautājis, nebija pēries. Kā tev radās šī doma - *iepūst tur dzīvību?*

- Viss bija samērā prozaiski. Pirtiņa bija pamesta, piegānīta un, kā jau tu teici, netika izmantota.

Jānis FRIDRIHSONS (no labās) 1972. gadā.

zūd, un kaut kas cits iezīmējas spilgtāk.

Mans sarunas biedrs ir Jānis FRIDRIHSONS, salaspilietis kopš sešdesmitajiem gadiem. Un mūsu saruna ir par īsu, bet, mūsaprāt, interesantu laika posmu sešdesmito gadu beigās un septiņdesmito gadu sākumā.

- **Varbūt parunāsimies par Veco skolu, konkrētāk - par "Pirtiņu"?** Cik es atceros, apmēram vienādā attālumā no Vecās skolas, no "Dakteriem" un no Daugavas, cerīnos paslēpusies, bija tāda veca lauku pirts, kur nezkāpēc neviens, vismaz no

Par to mēs sākām domāt 1969. gada pavasarī, un pirts nāca vaļā uz Jāņiem. Mums bija vajadzīgas telpas, kur sanākt kopā, lai nevienam netraucētu. Pretī mūsu dzīvoklim bija viena klase, kur varēja Jāņus svinēt, bet tad arī tur ierīkoja dzīvokļus. Visa līgošana, protams, ja nelīta lietus, notika Daugavmalā, bet lietus gadījumā bija vajadzīgs jumts virs galvas.

Un tā nu mēs ņēmām un to pirtiņu iztīrījām, pārtaisījām pirtskrāsni par kamīnu un priekšelpā ierīkojām bāru. Logu rāmji bija veseli, tikai stiklu nebija. Stiklus izgriezta un ielika tavs tētis. Un tad uz

Jāņiem notika tā pirmā *pieņemšana*. Jāņi bija galvenie svētki.

- **Jūs bijāt trīs Jāņi...**

- Jā, tavs tētis bija Lielais Jānis, es biju Mazais Jānis un tavs brālis - Jānītis.

- **Daudzi viņu vēl tagad, trīsdesmit gadu vecumā, tā sauc...**

- Jā, un vēl bija Jānis Tikmers, Salaspils 1. vidusskolas direktors, bet viņu par Jāni neviens nesauca, viņš bija vai nu direktors, vai Tiks. Tā laikam sieva viņu bija iesaukusi... Toreiz komplektēja skolotāju kolektīvu jaunajai skolai, un liela daļa skolotāju saņēma pagaidu dzīvojamās telpas Vecajā skolā. Tā bija tāda jauka kompānija. Bez Jāņiem "Pirtiņā" tika svinēti arī visi pārējie svētki. Mēs trīs - Vitolds Rečs, Māris Grīnbergs un es - visi esam dzimuši 1937. gadā ar viena mēneša starpību, un savas dzimšanas dienas arī, protams, svinējām "Pirtiņā".

- **"Pirtiņā" mēdza viesoties arī dzejnieki...**

- Jā, Vecajā skolā dzīvoja Uldis Auseklis un Rita Bebre. 1969. gada vasarā Grīnbergu Māris man iedeva palasīt Knuta Skujenika dzejoļus mašīnrakstā. Inta (Skujeniece) tos bija atvedusi no Mordovijas, kur viņa apciemoja Knutu lēģeri. Tā es iepazinot ar Knutu dzeju, drīz pēc tam arī ar Knutu pašu. Tad arī sākās "Pirtiņas" kultūrvēsturiskā dzīve. Knuts mēdza atvest līdzī pa kādam pašmāju vai svešzemju koleģim. Viesu grāmatā ir ieraksti dažādās valodās. Bet pie "Pirtiņas" ārdurvīm bija piesista finiera plāksne ar pantiņu: "Dievs, piedod Tu mums visus grēkus, /un jauniem grēkiem dod mums spēkus..."

Apmēram tā tur bija. Bez dzejniekiem tur mēdza viesoties arī aktieri, topošie mediķi...

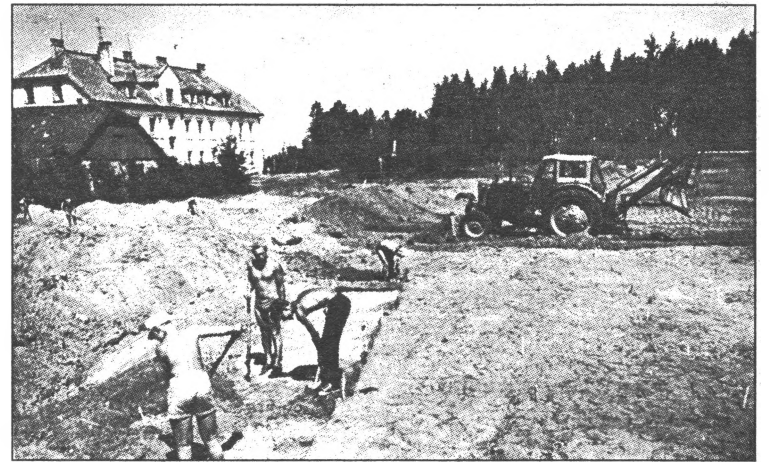
- **Tu jau biji Vecās skolas neformālais, bet vienīgais ārsts, dakteris Jāņonkolis.**

- Vecajā skolā bija diezgan

daudz bērnu un, ja kāds saslima, tad, pilnīgi loģiski, nāca pie manis. Es toreiz vēl mācījos pediatrijas fakultātē un strādāju ātrajā palīdzībā. Visus Vecās skolas bērnus es vēl tagad atceros. Bērni man vienmēr ir patikuši, un Vecā skola

- 1973.-74. gada ziemā nodega (vai tika nodeģzināta?) arī Vecā skola...

- Jā, kas to lai zina, kā tas īstenībā notika. Tad es un daudzi citi no Vecās skolas jau dzīvojām Salaspilī, Lauku ielā 12. Daži vēl bija palikuši tur. Nodzēst vairs neko vai nu nevarēja, vai arī nebija vērts sevišķi pūlēties, jo tā bija appludināmā zona... Bet dega

Arheoloģiskie izrakumi pie Vecās skolas 70. gadu sākumā.

bija tāda savā pasaule. Līdz Salaspils centram bija kādi 5-7 kilometri. Varbūt tāpēc mums tur, Vecajā skolā, bija tāda labvēlīga mikrovide: visi bija savējie.

- **Pastāsti kaut ko jocīgāku no tiem laikiem!**

- Ha, ha! Nācām vienreiz no "Pirtiņas" tā krietni uz rīta pusi pēc kaut kādiem svētkiem (arheologi tur bija atrakuši lībiešu apbedījumu vietas) un, garām iedami, vienam ģinidenim ielikām zobos aizkustu pīrādziņu. Arheoloģijas zinātnieku doktore Zariņa izteicās, ka kaut ko tādu viņai vēl neesot gadījies izrakt...

Un tad vēl bija tāds gadījums. Reiz Jāņos ugunskuram vajadzēja kurināmo. Netālu bija tāda veca, sašķiebusies koka mazmājiņa. Pa dienu aizstiepām to uz Daugavmalu un uzstutējām, it kā tā vienmēr būtu bijis. Tad vecā ugunsdzēsāmajā aparātā ielējām *soļarku* un vakarā, kad tā būda jau bija aizsvilnāta, sākām sparīgi *dzēst*...

vairākas dienas.

- **Kas notika ar "Pirtiņu"?**

- Vecā skola jau bija nodeģusi. Mēs ar Vitoldu aizgājām uz turieni, sakārtojām "Pirtiņu" un nodeģzinājām. Lai kāds neizdemolē un nepiecūko.

Tagad tur ir ūdens klajs. Rīgas HES ražo elektrību. Virs ūdens palikušas kļūdainu aprēķinu dēļ uzspridzinātās Salaspils (Kirholmas) baznīcas drupas, fotogrāfijas, diapozitīvi un atmiņas, bet atmiņa ir trausla matērija. Tāpat kā sapnis. □

Andrejs TURLAJS

Varbūt arī jūsu atmiņā glabājas kāds citiem nezināms stāsts no Salaspils tuvākās vai tālākās pagātnes? Rakstiet un stāstiet arī mums!

SV

KULTŪRAS ZIŅAS

Līdz 20. aprīlim Daugavas muzejā ir apskatāma daļamatnieku kluba "Lābieši" rokdarbu izstāde.

Klubs *Lābieši* izveidojies 1994. gadā un tajā darbojas 33 biedru un ap 20 kluba aktīvistu - adītājas, tamborētājas, audējas, klūdziņu pinēji, ādas māksliniecišķās apdares meistari. 8 kluba dalībnieki ir Tautas daļamata meistari.

Kluba darbības mērķis ir kopt, saglabāt un attīstīt latviešu tautas mākslu, galvenokārt - etnogrāfiju, pielietojot tās elementus mūsdienu apģērbā un audumos. *Lābieši* darbojas divos virzienos - vienu reizi mēnesī notiek nodarbbības adīšanā, tamborēšanā, frivoliēt, puķu kārtošanā profesionāla konsultanta vadībā. Par savu darbību klubs informē sabiedrību, rīkojot izstādes. Otrs - kluba telpās regulāri rīkot izstādes tiek aicināti profesionāli mākslinieki un tautas lietišķās mākslas studiju dalībnieki.

Jau vairākus gadus ik pavasari

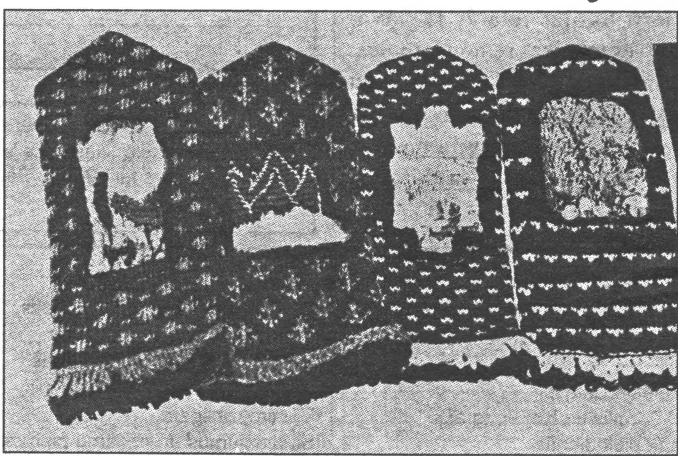
Netradicionāli rokdarbi Doles salā

kopā ar TLMS *Atkalnis* tiek rīkota pašdarinātu tērpu skate *Ķekavas kodolā* (šogad tā notiks 18. maijā). *Lābiešu* roku darinājumus varēja novērtēt arī Baldones, Cēsu un Rīgas - Ilguciema kultūras centra salona "9" apmeklētāji.

Tās rokdarbnieces (sevišķi

gaidītas darbmācības skolotājas), kuras vēlas apgūt netradicionālo rokdarbu tehniku (apskatāmu arī šajā izstādē), tiek aicinātas 9. aprīlī no 11 līdz 16 uz konsultāciju Daugavas muzejā. Konsultāciju sniegs TLMS *Atkalnis* vadītāja Baiba Balode. □

Inga REČA

DOMES ZIŅAS

(turpinājums no 2. lpp.)

4. Klaiņojošo suņu un kaķu izķeršana, izolācija un iznīcināšana.

4.1. Suņi un kaķi, kuri bez īpašnieka klātbūtnes atrodas ielās, tirgos, laukumos, pludmalēs, sabiedriskajos transporta līdzekļos un citās sabiedriskajās vietās, bet lauku apvidū - ja netiek izpildītas šo noteikumu punkta 2.5. prasības, uzskatāmi par kļejojošiem.

4.2. Kļejojošie suņi, neatkarīgi no to šķirnes un nozīmes (tajā skaitā ar kaklasīksnām, žetoniem un uzpurņiem), jāizķer un jāizolē pašvaldību izveidotajām struktūrvienībām.

4.2.1. Izķertos suņus un kaķus, kuriem ir kaklasīksna ar tai piestiprinātu žetonu, jānovieto dzīvnieku savākšanas punktā un piecu dienu laikā īpašnieks var tos saņemt, uzrādot suņa vai kaķa pasi un sedzot visus ar suņa vai kaķa ķeršanu, transportu un uzturēšanu saistītus izdevumus. Ja īpašnieks nevēlas saņemt savu dzīvnieku, izķertais suņš vai kaķis tiek eitanizēts, bet no īpašnieka tiek piedzīti iepriekšminētie izdevumi.

4.2.2. Izķertie suņi un kaķi, kas sakoduši cilvēkus vai mājdzīvniekus, tiek turēti izolācijā piespiedu novērošanai un atdoti īpašniekam tikai pēc novērošanas. Ja dzīvnieki iepriekš nav bijuši imunizēti pret trakumsērgu, tos pēc novērošanas likvidē.

4.3. Kļejojošie suņi un kaķi bez kaklasīksnām un tām piestiprinātiem žetoniem iznīcināmi, ja no tiem nav cietuši cilvēki vai mājdzīvnieki, ievērojot noteikumus par šaujammieroču pielietošanas kārtību un liķu novākšanu. □

